

къмъ себе си. Азъ, онзи денъ на екскурзията, гледахъ, на мнозина отъ въсъ бѣха изкривени токоветъ. Трѣбваше да са широки токове, за да не ги кривите. Ако не вървате въ това, направете опитъ. Когато човѣкъ стане критикъ на себе си повече, отколкото трѣбва, той започва да криви токоветъ си навжтрѣ. Онзи човѣкъ, който изпитява токоветъ си назадъ, той е твърдъ, и по-скоро магарето ще влезе вътре, отколкото той, а онзи, който изпитява токоветъ си отпредъ, той е измѣнчивъ. Нѣкои ги изпитяватъ и отпредъ и отзадъ, значи такъвъ човѣкъ нѣкой путь е твървъ, а нѣкой путь измѣнчивъ, страхливъ. Та, първото нѣщо: ще гледате да не изкривявате обущата си, да ходите нормално, защото тия състояния, които идваше несъзнателно, ще се отразятъ въ общия ви животъ. Колко пъти тия криви токове може да станатъ причина на нещастия, да се изкриви, да се навѣхне крака ви. А онзи, който ходи правилно, той не е изложенъ на това. Има изключение и отъ това правило. Често изкривяването на токоветъ може да се прѣдаде на другите хора. Въ Америка, въ единъ градъ, имало единъ владика, който си държалъ главата изкривена на лѣвата страна. Всички проповѣдици въ този градъ си държали главата като него. Туй е подражание по симпатия. Така по симпатия може